

Foreninger ikke længere har, fordi de har et stort Medlemstal.

Den ærede Ordfører for Venstre spurgte, hvem der skulde have Dispensationsmyndigheden. Jeg kan tiltræde det ærede 17de tingvalgte Medlems Udtalelser herom. Det er de samme Myndigheder, som i øvrigt skal skønne over disse Forhold, nemlig Amtmanden og i København Magistraten. Naturligvis kan disses Skøn indankes for Finansministeriet; men det er ikke Finansministeriet, der skal udøve Skønnet i de enkelte Tilfælde. Det vilde være urimeligt og besværligt. Jeg gaar ud fra, at de lokale Myndigheder bedst er i Stand til at udøve Skønnet med Hensyn til de Foreninger, der arbejder derude; derfor er det urimeligt at lægge Skønnet ind under Finansministeriet. Det har heller aldrig været Hensigten; det har ikke været Lovforslagets Hensigt at inddrage mere under Finansministeriet end tidligere.

Ordføreren for Venstre spurgte ogsaa, hvorledes det vilde gaa med Lysbilleder med oplysende Formaal. For saa vidt de ikke allerede falder ind under de Dispensationsbestemmelser, der findes i Loven, hvorefter saadanne Forestillinger, naar de er af egentlig oplysende Art, er fritaget for Afgift, synes jeg, at man i saadanne Tilfælde skal stille sig meget imødekommende. Jeg har forstaaet, at det, Biografteatrene var bange for, var, at man nu skulde lave Foreninger, som kunde drive Biografteatre eller lignende og undgaa at komme ind under de Regler, der gælder for almindelige Biografteatre. Jeg har ikke talt med de paagældende, men jeg tror, at det er den Frygt, der næres. Jeg vil dog mene, at Biografteatrene ikke har Grund til at kræve, at Foredrag med Lysbilleder i oplysende Øjemed beskattes. Hvis de ikke falder ind under de Bestemmelser, vi har i Forvejen, vil jeg tro, at de ved en liberal Fortolkning dog kunde komme ind under Loven, som den nu bliver. Men i øvrigt kan jeg ikke paa Forhaand her tage Stilling til enhver Art af Forestillinger med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt de falder ind under Loven. Det er mig umuligt. En Dispensationsbestemmelse maa haandhæves i det praktiske Liv. Man maa se, hvad der foreligger, og skønne over dette; at tage Stilling paa Stikord til, om dette eller hint er forbudt, eller dette eller hint er tilladt, er vanskeligt, og det er navnlig vanskeligt paa et Omraade som dette. Men jeg vil sige saa meget, at hvis Loven bliver vedtaget, og der bliver givet denne Dispensationsbeføjelse, vil jeg, saa længe jeg har med Finansministeriet at

gøre, forsøge at handle i den Aand, jeg mener der ligger i Lovens Ord om, at der skal være et vist særligt Formaal med saadanne Forestillinger; de skal ikke alene gaa ud paa at tjene Penge til Formaal, der ikke kan siges at være af en Art, som man vil anse for naturlig for vedkommende Institution. Men jeg kan sige til det ærede 17de tingvalgte Medlem, at det kan godt tænkes, at f. Eks. et veldædigt Formaal ligger indenfor Foreningens Rammer, det synes jeg aldeles ikke er udelukket, saaledes at der vil kunne gives Fritagelse.

Naar der i de sidste Linier er brugt det Udtryk: „paa Grund af den omfattende Kreds af Personer, som den paagældende Forening omfatter“, saa er det, fordi Højesteret netop har anvendt dette Udtryk for at karakterisere Foreninger, der ikke kunde fritages. Det er højest sandsynligt, at det sproglig kunde være bedre affattet, men jeg tror ikke, det kan misforstaas, og navnlig tror jeg ikke, det kan misforstaas efter de Retskendelser, der er fældet om dette Forhold.

Jeg takker for saa vidt for den villige Modtagelse, der er givet Lovforslaget, idet jeg ikke har forstaaet, at der egentlig er principiel Ulyst til at gennemføre det. Nogle kunde maaske endda ønske, at det var bedre overfor Foreningerne. Men jeg tror ikke, der er nogen Mulighed for at skabe et bedre Forslag i denne Samling, og jeg tvivler meget paa, at det vilde lykkes senere efter den Forhandling, der har været i Folketinget, saa jeg vil henstille, at man, hvis man har Interesse for, at der bliver skabt noget mere rimelige Forhold paa dette Omraade; end der er i Øjeblikket, vedtager Forslaget i den Skikkelse, det har.

J. V. Christensen: Jeg føler ikke just Trang til at forlænge Diskussionen, men dette Spørgsmaal har i Virkeligheden været stærkt fremme, ikke mindst ude i Befolkningen. Jeg forstaaer den højtærede Finansminister saaledes, at i sin nuværende Skikkelse gaar denne Skattelov særlig ud over Arbejderforeningerne, fordi det er de største Foreninger. Jeg har ikke forstaaet det helt paa samme Maade. Hvis det er virkelige Foreningsforestillinger og -fremvisninger, Talen er om, er der, saa vidt jeg kan skønne af de Uddrag af Højesteretsdommene, jeg har set, ikke egentlig principielle Vanskeligheder; det er kun Tilfældet, naar man staar overfor Sammenslutninger af Foreninger. Hvis man sammenslutter en Række Foreninger og